

פרשת קרח

[24/06/2018]

הוא גזה"כ, שלא נתגלה כל הטעמים. ומהו גדע שכ"ש שהטעמים של הראשונים אינם כלום לעניין עצם חיוב הדין, שהדין הוא רק גזה"כ.

כ"י כל העדרה בלא קדושים [טו ג]. משום שסבירו כן לכון טעו קרח ועדתו בחשבם שציריך כל אחד לקיים דברי תורה כפי מה שבין שיש לו לסמוך על הבנתו, והוא טעות גדולה דציריך לילך ע"פ דרך התורה שנמסר לנו איש מפי איש ע"י חכמי התורה שבכל דור ודור, משום שעלו לטעות בכוונת התורה ובhalachotיהם אף בדברים הייתם חמורים, וכדחוינו כמה שיטות של רשעים וכופרים שטומכים עצם על איוז רמו בקרא ודברי חז"ל, וכדברתי [שםות כד ז] בבואר שלא היה חשיבות לאמרית נעשה אלא לאמרית נעשה ונשמע, שכן רק אחד הוא הקדוש לכהונה וכן קדוש להוראה, וללמוד דברי הש"ת רואים רק חכמי הדור.

כ"י כל העדרה בלא קדושים וגיה [טו ג]. טענת קרח כל העדרה קדושים ומדוע תמנשו, והוא עצט טענת המואסים בחכמי התורה וסוברים שכיוון שכולם יודעים את התורה א"צ למורה ומנהיג, והוא טעות גמורה, כי بلا קבלה מגודל הדור איך ללמד, יש לטעות בכל דבר בטיעותם בתכלת ובמצוותה. וכפירת אלעוזר בן פורירה שס"ת מונה בקרון זוית כל הרוצה ללמידה יבוא וילמוד [קידושין טו א], הוא לא רק בתורת שבכתב בלבד שהוא טעת האזוקים, אלא אף כיש בקרון זוית כל הש"ס וכל הספריות שבעולם הוא אפיקuros כאשר אומר שאין צדיק שוב לחכמי התורה, כאשר ידוע שגם כל מיני המינימ מוצאים בטיעותם סמך מאיזה אמר חז"ל, והוא משום שלומדים דברי שקר בכוונת חז"ל. ולכן

ויהי קרח [טו א]. רשי ד"ה וחתנו וכרכ הלבישן טליתות שכולן תכלת וכרכ זו שכולה תכלת לא תפטר את עצמה. לכארה טענת קרח גדולה דהא טעם ר"מ למצות תכלת [ספריו ומנהגות מג ב] היא תורה אמת, שלכנ כ"ש כשייש לפיטר בטלית שכולה תכלת. אבל נראה דעתם שהוכירה תהיה בלימוד לפי מדרגת האדם, מתחילה מהבנת משה בקונתו ולהוסיף בלמוד כל כך עד שיבין הכל לאמיתתו באמונה שלימה וברורה, אבל דור המדבר חוות שעלול למדרגה היותר גדולה, מ"מ כיון שלא היה זה מלמוד והבנה בלב רק ע"י ראייתם לא הוציאו שוב לעמל שהרי כבר ידעו להאמין, יצא מוה שהאמינו רק במה שראו, וייתר מכמה שראו לא האמינו, וטעו המרגלים לומר שיפורעה אין ראה ללו"א מלכים, והאספסוף אמרו שאין ראה מהמן ומעט השליו על הרבה בשר וצדומה, ובשביל זה נקראו התלונות בלשון גסינותו שהיה זה רק מפני שניסו את ה' ולא האמינו מה שראו על יותר. וזה הטעם דלזוכר מבגד שכולו תכלת אין תועלת כ"כ, אלא דזוקר מלמוד מעט מחותט אחר של תכלת שדומה לים במדרגות מדרגות יבין ויאמין באמת ובתמים, ולא מהבנה גדולה בהתאם בלי عمل בلمד.

שם. מה שקרה ועדתו לגלו בתכלת, נראה כי כיון שהטעם הוא משום שתכלת דומה לרקייע [חולין פט א], שזה יشنו אף כשהיה תכלת בהבדג אף שלא במקומות הציצית, והם דנו הדינים הטעם ולכון לגלו על משה שאומר שדווקא על הציצית פוטר ולא בהבדג. אבל האמת שכל הטעמים אף המפורשים בוגם' שם ודי טעמי אמיתיים מ"מ אין משנים הדין, שעיקרו